

N:o 159.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 26 maj 1908.
— — — — Andra Kammaren den 26 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående anvisande af medel till odlingslånefonden.

(Statsutskottets utlåtande n:o 104.)

Till Konungen.

Uti en den 27 mars innevarande år till Riksdagen aflåten proposition (n:o 136) har Eders Kungl. Maj:t, under återopande af bifogadt utdrag af protokollet öfver jordbruksärenden för samma dag, föreslagit Riksdagen,

att till odlingslånefonden finge under hvart af åren 1909—1913 ej mindre ingå de till statskontoret inflytande annuiteter å odlingslån, än äfven af riksgäldskontoret, i mån af behof och uppå rekvisition af Kungl. Maj:t, öfverlämnas medel till så stort belopp, som jämte de till fonden ingående annuiteter kunde erfordras till fyllande af högst en million kronor årligen,

att riksgäldskontoret skulle af fonden erhålla godtgörelse för den ränteutgift, som genom berörda medels öfverlämnande till fonden för riksgäldskontoret förorsakades,

att fullmäktige i riksgäldskontoret måtte bemyndigas att, för beredande af den tillgång till de riksgäldskontoret åliggande för sträckningar till ifrågavarande fond, som kunde erfordras utöfver hvad enligt särskilda beslut kunde blifva för sådant ändamål till riksgäldskontoret öfverlämnadt, i mån af behof försälja obligationer i svenskt mynt, ouppsägbara från långifvarens sida, men ställda att återbetalas viss kortare tid efter af riksgäldskontoret verkställd upp-

sägning, med rätt tillika för fullmäktige att bestämma dessa obligationers valör, räntefot och uppsägningstid;

samt att de villkor och bestämmelser, som för närvarande gällde för lån från ifrågavarande fond, fortfarande måtte blifva gällande.

Då den för jordbruket betydelsefulla odlingslånefonden nu synes böra regleras för den förestående femårsperioden eller åren 1909—1913 och då, med hänsyn till fondens under senare åren stegrade användning, någon nedsättning i det till fonden hittills årligen anvisade belopp icke torde böra ske, finner sig Riksdagen böra bifalla Eders Kungl. Maj:ts ifrågavarande framställning.

Riksdagen får sålunda anmäla, att Riksdagen

dels medgifvit, att till odlingslånefonden må under hvart af åren 1909—1913 ej mindre ingå de till statskontoret inflytande annuiteter å odlingslån, än äfven af riksgäldskontoret, i mån af behof och uppå rekvisition af Eders Kungl. Maj:t, öfverlämnas medel till så stort belopp, som jämte de till fonden ingående annuiteter kan erfordras till fyllande af högst en million kronor årligen;

dels beslutat, att riksgäldskontoret skall af fonden erhålla godtgörelse för den ränteutgift, som genom berörda medels öfverlämnande till fonden för riksgäldskontoret förorsakas;

dels bemyndigat fullmäktige i riksgäldskontoret att, för beredande af den tillgång till de riksgäldskontoret åliggande försträckningar till ifrågavarande fond, som kan erfordras utöfver hvad enligt särskilda beslut må blifva för sådant ändamål till riksgäldskontoret öfverlämnadt, i mån af behof försälja obligationer i svenskt mynt, ouppsägbara från långifvarens sida, men ställda att återbetalas viss kortare tid efter af riksgäldskontoret verkställd uppsägning, med rätt tillika för fullmäktige att bestämma dessa obligationers valör, räntefot och uppsägningstid; samt

dels beslutat, att de villkor och bestämmelser, som för närvarande gälla för lån från ifrågavarande fond, fortfarande skola blifva gällande.

Stockholm den 26 maj 1908.

Med undersätlig vördnad.